

Евдокия Марангозова

Въздишка

Полека слизам
по хълма,
към залеза прекрачвам,
но не забравям
детската мечта:
Еол,
мой цар, и бог на ветровете,
със синя лекокрила колесница
да ме вземе,
света да обиколим –
реки, морета, океани,
градове и хора,
континенти да съзра
за миг.
И после
не към някоя звезда
да полетя,
а тука да се върна –
с гъдулката на песенно шурче,
на завет в родната земя
да легна
и заспя.

КРАЙ

© Евдокия Марангозова

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9801>]